

ΕΤΟΣ Β΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 102

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΡΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ετησίας συνδρομής προκληρωτίας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆσι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀρ. 14 ἀπέμεινε τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 25 Ἰανουαρίου 1881.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός τῆς Γαλλίας κ. Barthélémy Saint-Hilaire πρόσθεν ἔειπεν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις διὰ τῶν ἐγκυκλίων τοῦ ὑπηρεσίαν σπουδαίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν, ἐπισύρας ἐρ' ἐκαστοῦ μέρους τοῦ εἰς αὐτὴν παρομαρτυροῦντος γελούου.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πληθῆος τῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίδι δημοσιουμένων περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐμετικῶν ἀρθρῶν, τῶν ὀξόντων γρικυλικῆς ὑποβολῆς καὶ φρικτικῆς παρασημασίαις, εὐχαρίστως ἀπαντᾷ τις, ὡς κήπων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κεκαυμένου ἀττικοῦ ὀρίζοντος κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας, τὸ ἐμβριθεὶς καὶ εἰλικρινὲς ἐν τοῖς Καίροισι ἀρθρον, ὑπερ ἀνεδημοσίευσεν ἡ Ἐφημερίς τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Ἐπαινος δ' ὀφείλεται τῇ φίλῃ Ἐφημερίδι διὰ τὴν παρρησίαν, μετ' ἧς ἀνέκαθεν ἐπραγματεύθη τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, ἀπαξιώσασα νὰ δημοιοπῆ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν πτωχοναυγίων.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐκφράζει καὶ αὐτὸς τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τὴν σωτηρίαν ἐπέμβασιν Του ὑπὲρ τῆς καθαρῆς τῆς πόλεως, ἧς ἡ ἀκχερσίαι πρὸ κειροῦ κατέστη ἀπερίγραπτος. Τὸ κκεῖν δὲν εἶναι νέον, χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀειμνήστων βασιλέων Ὄθωνος καὶ Ἀμαλίας, θεμελιωτῶν καὶ δημιουργῶν τῆς πόλεως ταύτης. Ἐκτοτε αἱ Ἀθηναὶ περιήλθον ταχέως εἰς τὸ εὐώδες ἐκεῖνο σημεῖον, εἰς δ' εἶχε φθάσει ἐπὶ Στράβωνος ἡ ἐλευθέρη Κέρκυρα. Ἀλλὰ τὸ κκεῖν ἐκορυφώθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διότι αἱ ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ ἀπὸ τῶν πρωθυπουργῶν μέχρι τῶν κλητήρων

καταγιγόμεναι νὰ περσικεύσωσι τὴν ἐκπαλίτσειν τῶν δύο κόσμων καὶ τὴν ἐξελληνίσιν τῶν κατακτητικῶν δικαιώματι ἀνηκουσῶν ἡμῖν χωρῶν τοῦ κράτους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, δὲν ἠδύναντο νὰ προσέχωσιν εἰς τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀμελέτητα, ἐτέρωθεν δὲ ἡ μύτη τῶν ἐκ μακρᾶς ἔξεως οὐδεμίαν ἠσθάνετο ἐξ αὐτῶν ἐνόχλησιν. Ἡ πᾶρῆμβσις τοῦ Βασιλέως σώζει εὐτυχῶς τὴν πόλιν. Εὐχόμεθα δ' ἐγκαρδίως τὴν ἐπανάληψιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς φιλανθρωπίου παρεμβάσεως τῶν ἡμετέρων Βασιλέων.

Τὸ ἀνκοινωθὲν τῇ Βουλῇ Β. διάταγμα, δι' οὗ τηροῦνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ ἐπιστρατεύσεις, οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου λόγῳ τῆς ἡλικίας ἢ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐθνοφρουράν, ἀναιρεῖ οὕτω διαρρηθῆν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος νόμον. Εἶναι δὲ καὶ σκληρόν, διότι περσικεύει τὰ βάρη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ πολιτῶν ἤδη ὑπηρετήσαντων, ἐνῶ ἀπαλλάσσει ταύτης πολίτας ἄλλους, μηδὲως ὑπηρετήσαντας μέχρι τοῦδε, οὗς δύναται νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας κατὰ σειράς ἡλικίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ sui generis νομολογία αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ἀνκριθμῆτων τοιοῦτου εἶδους, ὅσαι ἔλαβον καὶ καθ' ἑκάστην λαμβάνουσι χώραν εἰς τὴν κλασικὴν ταύτην γῆν τῶν ἐλευθέρων πόθων, διὰ τοῦτο οὔτε εἰς τὸν νοῦν τινος τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐπῆλθέ τις ἐνστασις ἢ ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὀρθοῦ τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος. Πλὴν τί δύναται νὰ σκανδαλίτῃ τοῦ λοιποῦ τοὺς ἐγγράψαντας ὡς στρατιώτας τὰ θηλάζοντα βρέφη καὶ τοὺς ὑπερεξηκονταετείς; Ἐστῶσαν δὲ βέβαιοι οἱ συνταγματικοὶ Ἕλληνές μας, ὅτι ἀπὸ διατάγματος εἰς διάταγμα καὶ ἀπὸ νόμου εἰς νόμον θὰ ἴδωσι ταχέως τὴν πλήρη δήμευσιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας τῶν καὶ θὰ ἐξυπνήσωσιν μίαν πρῶτην δουλοπάροικον.

Ἄλλὰ βῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἑλλη-
νικῶν τῆς ἐν ἰσχύι πολιτικῆς ἐλευθερίῳ!

Ἔνος, καλῶς τὸν τόπον γινώσκων, ἐρωτηθεὶς παρὰ τι-
νος συμπολίτου του περιηγητοῦ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐκ
Πειραιῶς ἐνθουσιώδους ἐπὶ τοῦ λαοῦ δεξιώσεως τοῦ ἡγου-
μένου, ὠνόμασεν αὐτὴν ἀνευλαβῶς: une question de fiacres.

Θεοδώρου πρὸς Ἀλέξανδρον
περὶ ἡγουμενίας ἀντιπαραίνεσις.

Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, πολὺ ἀληθῶς διστώσας
εὐρήσομεν τὰς περὶ τῶν κοινῶν ἡμετέρας γνώμας· ἀλλ'
ἐπεὶ περὶ τῶν ἄλλων ἄλλοτ' ἔγνωσ' περὶνέσαι μοι περὶ
τοῦ πῶς δεῖ τὸν ἀξιοῦντα πολιτικὴν ἡγουμενίαν πολιτεύ-
σθαι, ἐπίτρεψον καί μοι, καὶ τοι νεωτέρω, τὰς δε τὰς ὑπο-
θήκας ποιήσασθαι. Πεισθεῖτη δ' ἐλπίζω ἐκ τούτων ἐτέρων
ὁδὸν τραπέσθαι, τῆς ἐφ' ἧς βαδίζεις ἀτέρμονος καὶ ὀλε-
θρίας τῆ πατρίδι ἀποδεικνυμένης.

Καὶ πρῶτον μὲν γίνωσκω, ὅτι τοὺς ἀρχοντας δεόν ὑπό-
δειγμα ἐκ τούτου ἀρετῆς καὶ χρηστότητος καὶ ἀληθείας καὶ
δικαιοσύνης τοῖς ἀρχομένοις παρέχειν·

Φιλεῖ γὰρ τὸ ἀρχόμενον τοῖς ἀρχουσιν ἵσπεσθαι,
ὡς φησὶν ὁ ποιητής.

Ἄπεχε οὖν τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα
ὑπισχνέσθαι καὶ μηδὲν πράττειν καὶ διὰ τοῦ εἰλεθῆ αὖ-
ριον ἢ αὐρίον ὑψόμεθα ἐς αἰετὸν ἀνελκόμεθα τὴν ἐκ ἐλε-
σιν τῶν ὑπεσχημένων, μηδὲ ἀδικεῖ τὴν πολιτείαν τοῖς οἰ-
κείοις λυμάνεσθαι τὰ δημόσια ἐπιτρέπων καὶ τοῖς ἀπει-
θεύτοις καὶ φαύλοις τὰ ὑπουργήματα κατὰνέμων.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖς συγγενέσι καὶ τῷ θλακμηπόλῳ
Βασίλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκέταις συγκυβερνᾶν καὶ ταῖς ἐπιθυ-
μίαις τούτων ὑπέκειν καὶ μηδὲν αὐτοβούλως πράττειν τῶν
δεόντων, τοῖς δὲ θραυτέροις καὶ ὀχληροτέροις τῶν ἐντυγα-
νόντων ἐνδιδοῦναι, τοὺς σεμνοὺς καὶ χρηστοὺς παρορῶντα,
ἡγουμένων καὶ πολιτευτῶν καὶ ἐλευθέρων ἀνδρῶν ἀνάξιον.

Δεύτερον δὲ μὴ ἐπιλανθάνου, ὅτι τοῖς ἡγουμένοις οὐκ
ἐπιτέτραπται ἐπεσθαι τοῖς ἄλλοις, μηδὲ πρὸς τοὺς και-
ροὺς ἀρμόζειν τὰ ἐκ τῶν βουλευμάτων καὶ τῶ τοῦ ἱεροπρά-
του Ναστρανδίνου ὁμοιοῦσθαι κλιβάνω, ἀλλὰ τὴν τῶν ἰδίων
βουλευμάτων ἐπιδιώκειν ἐκτέλεσιν, ἐκποδῶν δεξιῶς τὰ ἐπι-
προσθῶντα κωλύματα ποιούμενοις. Ἄπρεπές δὲ καὶ πο-
λιτευτῶν σπουδαίων ἀνάξιον καὶ τὸ ἐπικρίνειν μὲν τὰς
τῶν ἀντιπάλων ἐπινοίας καὶ πράξεις, τὴν δ' ἀρχὴν ἀνα-
λαβόντα μὴ ἀνακρίνειν αὐτὰς, ἀλλὰ συνεχίζειν καὶ ἐπι-
τείνειν προφάσει μὲν παντοίας, ἔργω δ' ὅπως ἀρεστός
φανῆς τῆ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆμῳ. Ἦγοῦ τὸ αὐλοκοπεῖν οὐχ
ἦσον τοῦ δημοκοπεῖν ὀλέθριον, ἀνδράσι δ' ἐλευθέροις καὶ
ἡγουμένοις ἴδιον τὸ μηδὲν κολακεύειν, μετὰ παρησίαις δὲ
τῷ τε Ἦγεμόνι καὶ τῷ Δῆμῳ τὰ προσήκοντα περὶ τῶν κοι-
νῶν συμβουλεύειν. Μὴ τοίνυν τ' ἀρέσκοντα τούτοις λέγε,
ἀλλ' ἦν ἀντίθετον τῆς τούτων ἢ δίκυρον ἔχει γνώμην,
πειρῶ ὀρθότερον καὶ συμφερωτέρον κατὰδεῖξαι· ἦν μὲν γὰρ

πειρῆς, μεγάλων δεινῶν τὴν πατρίδα ἀπαλλάξεις ἂν, ἦν δὲ
μὴ, πάντες θαυμάσουσι σου τὴν παρησίαν καὶ ὀρθοβουλίαν.
Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ ταῖς ἐρημέροις πολιτικαῖς ἐπιτυχίαις ταῖς
μὴ μετὰ δόξης ἀληθοῦς κτωμένοις, μηδ' ἐπιγέλας τῶν ἀν-
τιπάλων ταῖς παρὰ λόγον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκπτώσεσι· κοινὴ
γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. Σκόπει δὲ μᾶλλον,
ὅπως μηδὲν πράττης ἀδοξίαν καὶ φόγον σοι φέρον.

Μὴ ἐπὶ ταῖς κακίαις καὶ ἀδυναμίαις τῶν συμπολιτευτῶν
τὴν σὴν ἰσχύιν στήριξε, μηδ' ἐπὶ τοῖς μηχανεύμασι τοῖς
βραβαριστι τερτιπίοις καλουμένοις ἀνακτύου, οὐδὲν γὰρ
ἀληθές ὄφελος, οὔτε σκυτῶ, οὔτε τῆ πατρίδι οὕτω πολι-
τευόμενος κομιεῖς· καὶ γὰρ καὶ μυριάκις ἂν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
ἀνέλθης, τὴν μὲν δεξιότητα πάντες σου θαυμάσουσι, τὴν
δὲ δόξαν οὐδεὶς ἂν ζηλώσει, τὴν δὲ πόλιν ἐπὶ τῷ τυχεῖν
τοιούτου ἀρχοντος οὐδεὶς ἂν μακαρίσειεν. Ἦγοῦ δὲ καὶ τὸ
τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων πατριῶν αὐτομολοῦντας περὶ πολλοῦ
ποιεῖσθαι καὶ ἐν κρίσει μοίρα ἢ τοὺς ἀρίστους τῶν φί-
λων τιθέναι, ὅπως ταῖς ἐλπίσι ὅ,τι πλείονας τοιούτους
ἐκμυλίσης, ἀθέμιτον καὶ ἄγνωμον καὶ ἀντιπολιτικόν, οὐ
γὰρ μόνον ἀναιρεῖ τὴν τῶν πατριῶν ἠθικὴν συνοχὴν καὶ
δύναμιν, τὴν πρὸς τοὺς ἡγουμένους πίστιν τῶν ὑπ' αὐτοῖς
τεταγμένων λυμάνομενον, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτευτῶν
δικαίφθειρε τὸ ἦθος, οὐ τοῖς ὁμογνώμοσι καὶ τοῖς ἐπ'
ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ διαφέρουσιν, ἀλλὰ τοῖς πλειοδο-
τούσι παροτρῶνον συντάσσεισθαι. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν φί-
λων τοῖς δυσχεραίνουσιν ἐπὶ τοῖς κακῶς πεπραγμένοις καὶ
ἐλέγχουσι καὶ πυνθανομένοις τὰς αἰτίας μὴ τῷ περιαλήτῳ
«μὴ ἀπόλλυσο» αἰείποτε ἀποκρίνου, ἀλλὰ πειρῶ τὰ γενό-
μενα ἀνορθῶν καὶ τοῦ οὐδὲς ἐξακαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ
μὴ ἐπιλαθόμενος σκόπει, ὅπως μὴ τοῖς αὐτοῖς παρηπτώ-
μασις ὑποπίπτων νέων ἐλέγχων καὶ ἐπιτιμῆσεων ἀφορμὰς
παρέχῃς. Ἄσυνπαθῆς δ' ἔστιν ὅτι καὶ γελοῖος φα-
νείης ἐπὶ τῷ ἐπιδειξῆαι εὐπροσηγορίαν τοῖς πᾶσι ὁμοίως
προσμειδιῶν καὶ προσφερόμενος καὶ τῆ αὐτῇ χρώμενος
γλώσση ἐν ταῖς πρὸς τοὺς φίλους ἐντεύξεσι καὶ τὸν βρα-
κόεντα Καρύστιον Προσκυνητῆν-Νικόλη ἐν ἰσῆ τῷ μυρ-
εντι Λευκαδίῳ Ξενοφῶντι τιθέμενος μοίρα. Προσῆκει δὲ τοῖς
ἡγουμένοις μὴ μόνον περὶ τοῦ παρόντος μεριμᾶν, ἀλλ' ἐκ
τοῦ περὶ τῆς ἡμέρας χρόνου τὰ τοῦ μέλλοντος βυθμῆσαι,
μηδὲ λόγοις κλοῖς τὴν τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων κακίαν
συγκαλύπτειν καὶ τῶν ἐκ τῆς ἰδίας ἀπρονοησίας δεινῶν
τὰς αἰτίας εἰς τοὺς ἀντιπάλους ἢ τοὺς καιροὺς ἀναφέρειν.
Φορτικὸν δ' Ἦγοῦ καὶ οὐ πολὺ τοῦ γελοίου ἀπέχον καὶ τὸ
δοσάκις ἂν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνέλθης μηδὲν μὲν βέβηκον καὶ
σχερῆς ἐπαγγέλλεσθαι, ἀλλ' αἰείποτε ἐπαναλαμβάνειν «Γι-
νώσκατε ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς γινώσκωμεν» καὶ «Ἦ ἡμε-
τέρη πολιτικὴ τυγχάνει ἀρχαία». Πειρῶ δὲ μᾶλλον πρά-
ξεις μεγάλας καὶ ἐνδόξους γνωστὰς καὶ δικαίφθεις γενέ-
σθαι, οὐδὲν αὐτὸς περὶ σκυτοῦ λέγων. Καὶ ταῦτα μὲν
περὶ ἡγουμενίας, πολιεῖ Ἀλέξανδρε, ἔχω σοι παραινέσαι.
ἦν δὲ πεισθῶ, ὅτι οὐκ εἰς μάτην, οὐδ' ἐν ἀγόνῳ ἀγρῶ τῶν
ἐμῶν μακρῶν μελετῶν ὁ καρπὸς ἐσπάρη, νέκεις σοι ὑποθή-
καις τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν ἐπὶ τὸ βέλτιον βυθμῶ.

ἩΜΕΡΗΣΙΑ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἐάν λάβητε ὑπ' ὄψιν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς ὀμιλίας τοῦ κ. Τρικουπῆ, θέλετε παρρηγήσει τὴν ἔλλειψιν ἁρμονίας, ἣτις φέρει μέχρι τοῦ συγκεκριμένου.

Α. Μαυρομιχάλης.

Κύριοι, πρέπει νὰ ζητῶμεν ὅ,τι θέλομεν.

Ὁ ἴδιος.

Θὰ ἐξετάσω τὸ κύριον καὶ πρῶτιστον καὶ μόνον καὶ μοναδικὸν ζήτημα.

Λομβάρδος.

Ποῦ εὐρισκόμεθα ; Ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἐπιστράτευσις ; Ποῦ βαδίζει ; Τί κάμνει ;

Ὁ ἴδιος.

Δὲν ἔχω διάθεσιν νὰ ἐξυγρῶθῶ πνυτελῶς.

Γ. Μπούμπουλης.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐπὲρ τῆς περικαλήτου ἰσχῦος τοῦ 13 πρωτοκόλλου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἅς μᾶς ἔφερον ὁ κ. Δηλιγιάννης τελευταῖον ἐπέπρωτο νὰ ἀκουσθῇ ἐν ὄνομα: *Προύστ*, ὅστις ἠγωνίσαστο ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ ἐνδόξως ἵν' ἀποδειχθῇ ἡ κενότης τοῦ μεγάλου τίτλου μας. Ὑστερα λοιπὸν ἀπὸ τόσας κωδωνοκρουσίας, φωταψίας, ἑορτάς, ἐπιστρατείας, ἐμείναμεν μὲ ὅ,τι εἶθε νὰ ἐμέναμεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, μὲ ἐν *Προύστ*! Ἐχρηιάσθη τόση δαπάνη 250 ἑκατομμυρίων καὶ τόσος καιρὸς διὰ νὰ πιστοποιηθῇ μόνον ἡ μετάθεσις τῶν δύο γραμμάτων σ καὶ τ καὶ νὰ εἶναι ἡ τελευταία λέξις ἐπὶ τῆς αἰωνία τῇ μνήμῃ αἰσιοδοξίας μας τὸ *Προύστ*!!

Ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἠθέλησε νὰ παρρηγήσει, ἀλλὰ δὲν τὸν ἄφησαν! Βαρέως φέρων ὁ ἀνὴρ τὸ τραῦμα τῆς πισθεύσεως φιλοτιμίας του διὰ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ αὐτῆς τῆς βασιλείας, κατὰ τὸν κ. Κουμουνοῦρον, ἀπεσύρθη μετὰ τοῦ κ. Ῥαζικότσικα εἰς τὸ ἀνώτατον δωμάτιον τοῦ ὑπουργείου, ἵνα συσχεθῶσι περὶ τοῦ ποιητέου, ὡς δ' ἐμάθομεν, ἀποτέλεσμα τῆς κρυφῆς συνδιαλέξεώς των πρὸς σωτηρίαν τῆς οικονομολογικῆς αὐθεντίας τοῦ κ. Σωτηροπούλου ὑπῆρξεν, ὅχι ἀπόφασις περὶ αὐτοχειρίας τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ σχέδιον τροποποιήσεως τῆς στρεμματικῆς φορολογίας, δι' οὗ αὕτη θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν βῶν κατὰ στρέμματα παρκατασσομένων, ἢ δικιρουμένων εἰς

ποιότητα ἐπὶ τῇ βίσει τῆς ποιότητος τῶν στρεμμάτων, ἄτινα ἀροτριῶσι, καὶ τῆς ὑποβολῆς εἰς ἀνάλογον πρὸς ταύτην φόρον. Καὶ ἦτο δυνατόν ν' ἀφήσωσι νὰ παρρηγηθῇ τοιοῦτος ἐξοχος οικονομολόγος καὶ πατριώτης;

Ὁ αὐτὸς κ. Σωτηρόπουλος, ἀποδεχθεὶς καὶ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος τὴν διὰ τοῦ βωδολογικοῦ συστήματος ἐγγεῖον φορολογίαν, διέταξε νὰ κταστροθῶσι κατὰ νομοὺς μητρῶν βῶν ἀρρένων καὶ θηλέων μετὰ τῆς ἡλικίας των ἀπέκνυτι, ἵνα κατόπιν ὁ κ. Ῥαζικότσικας ἐπεξεργασθῇ ταῦτα καὶ φέρῃ τὸ κτατάλληλον νομοσχέδιον διὰ τὸ ἔτος 1882.

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα τοῦ Ἀσμοδαίου,

Δυνάμει τοῦ περὶ τύπου καὶ ἐξυβρίσεως νόμου προσκαλῶ ὑμᾶς νὰ δηλώσητε εἰς τοὺς ἀναγνώστας σας διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου, ὅτι οὐδέποτε διενεώθη ἡ ἡζίωσα νὰ δεχθῶ τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, οὔτε ἐπὶ τοιοῦτω σκοπῷ κάθημαι συνήθως, ὅπως θὰ ἔτυχεν ἴσως νὰ ἰδῆτε, πλησίον τῶν ὑπουργῶν ἐν τῇ Βουλῇ. Περὶ τούτου μάλιστα ἐρωτηθεὶς ἐνώπιον πολλῶν παρ' ἐμοῦ τοῦ ἴδιου καὶ αὐτὸς ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀπήνησεν ὅτι πράγματι οὔτε ἐγὼ ἀπήτησα τοιοῦτό τι, οὔτε αὐτὸς ἐσκέφθη κἄν νὰ μοι τὸ προσφέρῃ. Τὰ λεγόμενα ἐπομένως περὶ ἀντιδράσεως συγγενῶν τοῦ ἢ ἄλλων εἰσὶ καθαρῶς ἀποκυήματα τῆς φαντασίας βδελυρῶν κακολόγων.

Ταῦτα διὰ πρῶτην καὶ τελευταίαν φοράν εἰς ἀπάντησιν τῆς γελοιογραφίας σας, δι' ἧς μοι δωρεῖτε χαρτοφυλάκιον μετὰ πονηρᾶς ὀπισθοβουλίας. Καὶ ἀξιῶ νὰ τὰ δημοσιεύσητε ὡς διάψευσιν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον σας, ἄλλως κηρύττω ὑμᾶς ἀναιδῆ ψεύστην καὶ συκοφάντην.

ΚΑΡΑΠΑΦΛΟΣ.

Πολιτικὴ τῶν ζαχαροπλαστείων

— Ὁλῶ ἀπαισιόδοξος, φίλε Καμπούρογλε ; Δὲν πιστεύεις τέλος πάντων ν' ἀνατείλῃ ἡλιος καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ;

— Ἀφοῦ τὸν περμιένετε ἀκόμη ἀπὸ τὴν δύσιν δὲν θὰ σὰς γίνῃ τὸ θαῦμα αὐτὸ, ἐγνοεῖται.